

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: sobota, 14, grudzień 2024 10:40

Przemysław Matysiak

Odsłony: 1132

Wobec diagnosty samochodowego wydano decyzję w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie wydania uprawnień do wykonywania badań technicznych pojazdów. Diagnosta, po unieważnieniu tej decyzji złożył wniosek o wydanie uprawnienia do innego starosty. Czy w takim przypadku dopuszczalne jest wydanie uprawnień? Zapraszamy do zapoznania się z opinią Związku Powiatów Polskich.

Stan faktyczny

W trakcie kontroli stwierdzono, że diagnosta przeprowadził badanie techniczne pojazdów niezgodnie z przepisami. W związku z tym skierowano zawiadomienie do starosty, który wydał ww. diagnoście uprawnienia. Tenże starosta stwierdził, że wydał uprawnienie w sposób wadliwy, tj. niezgodnie z właściwością miejscową i skierował wniosek do samorządowego kolegium odwoławczego o stwierdzenie nieważności decyzji. SKO przychyliło się do wniosku starosty i wydało decyzję w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie wydania uprawnień do wykonywania badań technicznych pojazdów. Diagnosta, po unieważnieniu ww. decyzji złożył wniosek o wydanie uprawnienia do innego starosty.

Pytanie: Czy starosta rozpoznając wniosek o wydanie uprawnień diagnosty powinien brać pod uwagę to, że wnioskodawca posiadał wcześniej uprawnienia i przeprowadził badania w sposób nieprawidłowy? Czy może być to przeszkodą do wydania uprawnienia?

Opinia ZPP

W ocenie ZPP, starosta powinien przeprowadzić postępowanie w sprawie wydania uprawnień do wykonywania badań technicznych pojazdów z wniosku osoby o to się ubiegającej. W przypadku, jeżeli osoba ta spełnia wymagania określone w art. 84 Prawa o ruchu drogowym (prd), to starosta powinien wydać takie uprawnienia.

W kontekście przedstawionego stanu faktycznego omówienia wymaga kwestia związana ze stwierdzeniem nieważności decyzji w sprawie przyznania uprzednich (tj. tych pierwszych) uprawnień diagnosty i rozróżnienia tego od sytuacji cofnięcia diagnoście uprawnień.

W opisanym stanie faktycznym doszło do wydania przez SKO decyzji w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji w przedmiocie wydania uprawnień do wykonywania badań technicznych pojazdów. Powodem tego unieważnienia było wydanie uprawnień niezgodnie z właściwością miejscową.

Stwierdzenie nieważności decyzji

Kwestie związane ze stwierdzeniem nieważności decyzji administracyjnej reguluje art. 156 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Kpa), zgodnie z którym (w odniesieniu do opisywanego stanu faktycznego związanego z wydaniem uprawnień niezgodnie z właściwością) organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości. WSA w Warszawie wskazał, że: „Naruszenie właściwości organu skutkuje nieważnością rozstrzygnięcia. Zgodnie bowiem z art. 156 § 1 pkt 1 Kpa organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości. Zaistnienie tej wady powoduje konieczność wyeliminowania rozstrzygnięcia bez względu na jego merytoryczną trafność” (zob. wyrok WSA w Warszawie z 24.08.2016 r., sygn. akt II SA/Wa 503/16).

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: sobota, 14, grudzień 2024 10:40

Przemysław Matysiak

Odslony: 1132

Decyzja stwierdzająca nieważność decyzji ma charakter deklaratoryjny, a oznacza to, że decyzja, której nieważność stwierdzono, nie wywoływała skutków prawnych od chwili jej wydania. Podstawowym skutkiem stwierdzenia nieważności jest zatem potwierdzenie, że wadliwa decyzja, której nieważność stwierdzono, nie wywołała skutków prawnych. Nie zawsze będzie to oznaczać przywrócenie tego stanu prawnego, który istniał przed wydaniem decyzji, której nieważność stwierdzono (zob. P. M. Przybysz [w:] Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2024, art. 156.).

Niezależnie od przytoczonego powyżej komentarza, należy zwrócić uwagę na wyrok NSA z 12.05.1998 r., sygn. akt IV SA 1419/96. Orzeczenie to nie dotyczyło wprawdzie uprawnień diagnosty a pozwolenia na budowę, jednakże tezy jego uzasadnienia prawnego będą miały zastosowanie w stanie faktycznym niniejszej opinii. NSA stwierdził, że decyzja dotknięta wadą nieważności wywoływała określone skutki do chwili stwierdzenia jej nieważności i prawna ocena powstałej sytuacji musi uwzględniać tę okoliczność. W sytuacji, gdy inwestor wybudował obiekt na podstawie pozwolenia na budowę i po ukończeniu budowy została stwierdzona nieważność tego pozwolenia, niedopuszczalne byłoby uznanie, że obiekt ten został wybudowany bez pozwolenia. Co więcej, odmienne traktowanie skutków prawnych wywołanych faktem wybudowania obiektu nie da się pogodzić z elementarnym poczuciem sprawiedliwości.

Jak mają się rozważania NSA do opisywanej sytuacji diagnosty? Otóż należy zauważyć, że wskazany diagnosta mógł wykonywać pracę w wielu różnych stacjach kontroli pojazdów (SKP) i mógł wykonać wiele badań technicznych pojazdów. W sytuacji stwierdzenia nieważności decyzji o przyznaniu mu uprawnień zachodzi sytuacja, w której decyzja ta nie wywoływała skutków od momentu jej wydania, czyli diagnosta nie uzyskał uprawnień do wykonywania badań technicznych pojazdów. Należy podzielić stanowisko NSA i wskazać, że pierwotna decyzja o przyznaniu uprawnień diagnosty wywoływała jednak pewne skutki do momentu stwierdzenia jej nieważności, a mianowicie: uprawniała osobę do bycia zatrudnioną w SKP, do wykonywania zawodu diagnosty, do wykonywania badań technicznych pojazdów w ramach pracy w SKP, do dokonywania odpowiednich wpisów w dowodach rejestracyjnych pojazdów, jak również do dokonywania odpowiednich wpisów o badaniach technicznych w systemie CEPIK. Z przedstawionego stanu faktycznego wynika niespornie, że diagnosta ten dokonywał ww. czynności w ramach wykonywania zawodu. Zatem nieuprawnione byłoby uznanie, że przeprowadzone przez diagnostę badania techniczne były nieważne, a wpisy dokonane w dowodach rejestracyjnych i systemie CEPIK pozbawione mocy.

Cofnięcie uprawnień diagnosty

Od stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie przyznania uprawnień należy odróżnić sytuację cofnięcia tych uprawnień. Zgodnie z art. 84 ust. 3 prd, starosta cofa diagnoście uprawnienie do wykonywania badań technicznych, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w art. 83b ust. 2 pkt 1, stwierdzono:

1. przeprowadzenie przez diagnostę badania technicznego niezgodnie z określonym zakresem i sposobem wykonania;
2. wydanie przez diagnostę zaświadczenia albo dokonanie wpisu do dowodu rejestracyjnego pojazdu niezgodnie ze stanem faktycznym lub przepisami.

Z kolei art. 84 ust. 4 prd stanowi, że w przypadku cofnięcia diagnoście uprawnienia do wykonywania badań technicznych, ponowne uprawnienie nie może być wydane wcześniej niż po upływie 5 lat od dnia,

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: sobota, 14, grudzień 2024 10:40

Przemysław Matysiak

Odsłony: 1132

---

w którym decyzja o cofnięciu stała się ostateczna.

Cofnięcie uprawnień diagnosty w drodze decyzji starosty wywiera następujące skutki:

- ponowne uprawnienie nie może być wydane wcześniej niż po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu stała się ostateczna,
- po cofnięciu diagnoście uprawnienia nie jest mu ono „zwracane”, lecz właściwy organ „wydaje ponowne uprawnienie”,
- ponowne wydanie uprawnienia, obliguje organ do weryfikacji załączonych do wniosku dokumentów, pod kątem spełnienia przez wnioskodawcę przesłanek do wydania tego uprawnienia na gruncie przepisów obowiązujących w dniu rozpatrywania wniosku.

Stwierdzenie nieważności a cofnięcie uprawnień

Zestawiając cofnięcie uprawnień do wykonywania badań technicznych pojazdów ze stwierdzeniem nieważności decyzji w przedmiocie przyznania tych uprawnień, należy dojść do następujących wniosków:

1. gdyby diagnoście, o którym mowa w opisanym stanie faktycznym, starosta cofnął w sposób skuteczny uprawnienia, to mógłby ubiegać się o ponowne uprawnienie po upływie 5 lat, zgodnie z art. 84 ust. 4 prd,
2. w stanie faktycznym sprawy doszło do stwierdzenia nieważności decyzji – należy więc uznać, że ww. diagnosta nie legitymował się ww. uprawnieniami i należy traktować go jakby nigdy ich nie uzyskał.

W efekcie, stwierdzenie nieważności decyzji oznacza, że mamy do czynienia z osobą ubiegającą się o wydanie uprawnień diagnosty, której nie dotyczy zakaz z art. 84 ust. 4 prd. Zatem okoliczność ta nie może stanowić ewentualnej podstawy do odmowy udzielenia ww. uprawnień. Również posiadanie przez organ wiedzy o tym, że diagnosta przeprowadził badanie techniczne w sposób nieprawidłowy nie może stanowić podstawy odmowy.

Wnioski

Starosta, do którego wpłynął wniosek o przyznanie uprawnień jest zobligowany do weryfikacji dołączonych dokumentów w celu weryfikacji spełnienia przez wnioskodawcę przesłanek do wydania tego uprawnienia na podstawie obowiązujących przepisów. Jeżeli wnioskodawca spełnia przesłanki przepisane prawem, to należy wydać mu odpowiednie uprawnienie.